

Den, der venter...

Adventstid er forventningstid.

Mens mørket tiltager, fylder adventens tekster os med lys og forventninger.

Og musikken fortæller med. Som den kunstart, der udspiller sig i tid, har musikken altid det narrative som sit særkende.

Det er et evigt mysterium, hvordan musik, der ellers er så absolut i sin karakter og egentlig ikke i stand til at udtrykke noget uden for sig selv, alligevel kan skabe den dybeste mening.

Når vi synger sange og salmer, kan vi endda opleve, at musikken indgår i et kærlighedsforhold til ordene og gør indholdet levende på en helt ny måde.

Og kroppen er med. I sangen har vi fælles åndedræt. Ja, nogen mener endda, at vi har fælles puls. Det er en lykkeoplevelse, når vi således synkroniseres, og vi sammen bliver et stort instrument.

Selv uden ord kan det også lade sig gøre. Den franske komponist Oliver Messiaen komponerede i 1935 det måske mest ikoniske værk for orgel – *La Nativité du Seigneur*. Værket består af ni musikalske refleksioner over julens beretninger. Vi har på skolen fået den utrolige gave, at Flemming Dreisig, som har virket som vikar-organist i Vestervig Kirke i efteråret, har tilbudt os en koncert, hvor vi kan få værket at høre i sin helhed. Det er værd at vente på!

Ventetid kan også opstå, når man ringer til kirkemusikskolens omstilling. Underviser og organist, Per Skriver, har komponeret et stykke ventemusik, som man fremover kan få at høre i telefonen. Prøv at ringe i skolens åbningstid på 97941685.

Musikken er så blid og nænsom, at man ville ønske, at skolens administration var lige lidt langsommere til at tage telefonen. Hører man musikken til ende, vil man opdage, at den slutter på dominanten og dermed slutter en evighedsring.

Med venlig hilsen

Martin Gade
Rektor

08/12-2025